

Publicerad 2007-07-09 22:39 av Linda A

varmblod, kallblod

du hade läkande händer
varma norrländska
skarpa knogar
du höll ihop det som var på väg att brista
på väg att ge upp
så mjukt i all styrka

andetagen vi delade
kvällen på mitt rum, min filt runt din frusna kropp
jag frös inte när du var där, jag frös inte
du drack te ur min gröna Höganäskopp
testade hettan, för att inte bränna dig
inget skulle kunna bränna dig, varmblod
mitt kallblod cirkulerade
och dina händer
som målade tydliga linjer, tydliga konturer
kring ett jag
som inte var medvetet om sig själv
dina sorgsna medkännande ögon
där fann jag min glöd

det var februari då och månaderna är långa
dagarna, timmarna i juli
stegen ekar, dina sista
hur tiden är, berör
och dör i sitt förflutna
minnet av dig och vintern
dina händer, läkande
varmblodet cirkulerade
jag fick aldrig nog, får aldrig nog
av närheten till dina hjärtslag
du gav andetagen tid för lugn
men nu
slits jag i min bur

en själ vill ut för att möta dig
i stormvindar av snö
desperationen efter värmen
som du tog med dig

och glöden jag överdoserade
i min naiva önskan om ett återseende
dina händer, läkande
ligger på andra ryggar nu
krökta ryggrader
som du reser
hör du hur barnet skriker sig hest efter dig
hör du?
Hör du mig?

mina timmar är så långa nu
inga läkande händer som håller mitt te varmt
inga taktfasta ben att följa längs vattnet
ingen famn att viska tystnad i

förlorade jag allt med dig?

jag fick aldrig nog av ditt varma blod
du är för långt borta,
kom nära igen

kom

kom tillbaka
lek med mig, läk mig

jag hittar inte varmbloodet
och cirkulationen

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Linda A med Poeter.se id #1090 innehar upphovsrätten